

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 5. januar 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Christian Nikolaj Søberg
Sagsnr.: 2017-0032/40-0056
Dok.: 606192

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 183 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. december 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Sidsel Kathrine Møller

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 183 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Vil ministeren som opfølgning på samråd K og L den 28. november 2017 redegøre for, hvad forskellen er på menneskehandel og menneskesmugling, og om der er forskel på den danske jurisdiktion i forhold til de to aktiviteter? Er der tilfælde, hvor menneskesmugling kan opfattes som menneskehandel?”

Svar:

1. I straffeloven og udlændingeloven findes straffebestemmelser om henholdsvis menneskehandel og menneskesmugling.

Efter udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1-6, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, der

- 1) bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i eller rejse gennem landet
- 2) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at opholde sig her i landet
- 3) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse her i landet med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land,
- 4) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse ulovligt i eller rejse ulovligt gennem et andet land,
- 5) for vindings skyld bistår en udlænding med at opholde sig ulovligt i et andet land eller
- 6) ved at stille husrum eller transportmidler til rådighed for en udlænding forsætligt bistår den pågældende med at arbejde her i landet uden fornøden tilladelse.

Straffeloven indeholder i § 125 a en overbygningsbestemmelse til udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1-5.

Det følger af straffeloven § 125 a, at den, som for vindings skyld og under i øvrigt særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1-5, straffes med fængsel indtil 8 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor andres liv udsættes for fare, eller hvor der er tale om overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter.

Efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1-5, straffes med fængsel indtil 10 år for menneskehandel den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt

- 1) ulovlig tvang efter straffelovens § 260,
- 2) frihedsberøvelse efter straffelovens § 261,
- 3) trusler efter straffelovens § 266,
- 4) retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller
- 5) anden utilbørlig fremgangsmåde

med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer.

På samme måde straffes efter straffelovens § 262 a, stk. 2, den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold, strafbare handlinger eller fjernelse af organer

- 1) rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller
- 2) yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed over for den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.

En afgørende forskel mellem menneskesmugling og menneskehandel er således, at menneskehandel vedrører udnyttelse af et menneske til et eller flere formål, hvorimod en sådan udnyttelse ikke nødvendigvis finder sted ved menneskesmugling.

2. Mulighederne for, at danske domstole kan pådømme en straffesag, afhænger som udgangspunkt af, om handlingen er foretaget inden for den danske stat eller på dansk fartøj.

Efter straffelovens § 6, nr. 1-3, er der dansk straffemyndighed vedrørende handlinger, som foretages i den danske stat (nr. 1), på dansk fartøj, som befinder sig inden for et fremmed myndighedsområde, af en person, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette (nr. 2), eller på dansk fartøj, som befinder sig uden for et myndighedsområde (nr. 3).

I straffelovens §§ 7-8 b er der fastsat regler, som yderligere udvider dansk

straffemyndighed til handlinger foretaget i udlandet.

Efter straffelovens § 7, stk. 1, er der bl.a. dansk straffemyndighed vedrørende handlinger, som foretages inden for et fremmed myndighedsområde – dvs. en fremmed stats territorium – af en person, der på tidspunktet for sigtelsen har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet, hvis 1) handlingen også er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbel strafbarhed) eller 2) gerningsmanden også på gerningstidspunktet har den nævnte tilknytning her til landet og handlingen omfatter seksuel udnyttelse af børn, menneskehandel eller kvindelig omskæring, jf. litra a, eller er rettet mod nogen, der på gerningstidspunktet har den nævnte tilknytning her til landet, jf. litra b.

Bestemmelsen indebærer, at danske statsborgere og personer, som på gerningstidspunktet er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet, kan straffes her i landet for menneskehandel, selv om handlingen ikke er strafbar på gerningsstedet. Kravet om dobbelt strafbarhed gælder således ikke ved menneskehandel i udlandet.

Bestemmelsen i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, litra a, omfatter menneskehandel efter straffelovens § 262 a, men ikke menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 8, eller straffelovens § 125 a.